

Alledaagse passie

Soms hoor je nog wel eens wat in de wandelgangen. Zo ook over de passie van Servaas Beunk. Servaas is actief als bestuurslid van Alvan Tsarik, een stichting die op diverse plekken in Armenië, kleinschalige hulp verleent.

Jong geleerd...

"Eigenlijk is mijn interesse voor sociale projecten jaren geleden al begonnen op de middelbare school. Ik schreef in die tijd voor de schoolkrant stukjes over El Salvador en het socialisme en was mede oprichter van de zogenaamde 'Midden-Amerika groep'. Wij zagen het als onze taak om mensen bewust te maken van wat er allemaal gaande was in dat deel van de wereld. Deze maatschappelijke betrokkenheid heeft er ook toe geleid dat ik een studie sociale geografie ben gaan doen. De focus lag hierbij op de voorlichting over ontwikkelingslanden. Daarnaast ben ik wereldwinkelier geweest en heb ik bij meerdere instellingen ander vrijwilligerswerk gedaan. Ooit wel eens Max Havelaar Koffie gedronken? Bij de invoering van het keurmerk in Nederland ben ik destijds betrokken geweest!

Op dit moment zet ik mij vooral in voor de stichting Alvan Tsarik. Deze stichting probeert door kleinschalige, beheersbare projecten ondersteuning te verlenen aan de plaatselijke bevolking."

Van nul tot nu

"Mijn broer is een paar jaar geleden begonnen met het eerste project. Hij is in 1988 in Armenië geweest om te helpen na de aardbevingen en twee jaar geleden ging hij terug om de mensen die hij in die tijd heeft leren kennen op te zoeken. Hij kwam erachter dat ze onze hulp nog steeds goed kunnen gebruiken met dingen die wij in Nederland als vanzelfsprekend beschouwen. Van een directeur van een bibliotheek begreep hij bijvoorbeeld dat er in de bibliotheken alleen maar oude, Armeense en Russische boeken te vinden zijn. Met nadruk op oud! Het eerste project was dan ook het verzamelen en transporteren van moderne literatuur en lesboeken. Binnen de kortste keren waren er zo'n 6000 boeken in het Duits, Engels en Frans bij elkaar gezocht en zijn deze naar de bibliotheek gebracht.

Hierna wilde mijn broer graag verder gaan met de ontwikkeling van dit soort projecten.

Vervolg van pagina 5

Hart van Nederland

"Op dit moment is de stichting nog steeds voornamelijk bezig met het bieden van hulp op sociaal, educatief en cultureel gebied. Hoewel we genoeg dingen aan zouden willen pakken - onze vingers jeuken! - proberen we ons met name te richten op een drietal grotere, langdurige projecten voor een optimaal resultaat. Het eerste project is het bibliotheekproject waarover ik eerder vertelde. Wij blijven op zoek naar boeken en zorgen dat ze bij de bibliotheken komen. Inmiddels is tussen diverse bibliotheken in Armenië een uitwisseling van deze boeken op gang gekomen.

Daarnaast zijn we bezig met het verzamelen en transporteren van hulpgoederen voor een weeshuis. Het weeshuis heeft soms concrete wensen en wij gaan dan aan de slag om deze wensen zo goed mogelijk te vervullen. Hierbij kun je denken aan (educatief) speelgoed en kleren, maar ook aan meubels voor de kinderen die inmiddels volwassen zijn en op zichzelf gaan wonen.

Het derde project draait naar aanleiding van vragen vanuit het plattelandsdorp Azatan. We hebben de mensen uit het dorp bijvoorbeeld onlangs geld geleend voor de aankoop van een tractor en we zijn aan het bekijken hoe we ze kunnen helpen met voorschoolse educatie. Die bestaat daar namelijk nog niet. We denken met ze mee over een geschikt systeem en zijn op zoek naar goed, educatief materiaal voor kleuters.

En kort geleden hebben we zelfs ons televisiedebuut gemaakt. 'Hart van Nederland' kwam opnames maken! Het gebeurt dan ook niet elke dag dat de Armeense viceminister van Landbouw in Nederland op bezoek is. Dit gebeurde op onze uitnodiging en -toevallig of niet- een paar dagen voor het bezoek kwam het bericht dat er een kapper in Duiven flink gaat verbouwen. Hij wilde wel wat van zijn inventaris schenken, zodat de realisatie van een professionele kapsalon bij het weeshuis weer wat dichterbij komt. SBS zag hier wel hart in, dus opnames. De kapper wilde eigenlijk 'alleen' een paar wasbakken schenken, maar hij werd zo enthousiast dat hij heel wat meer gaat vervangen!"

We waren alleen wel van mening dat het dan ook wel gewoon goed geregeld moest zijn en hebben om die reden een stichting opgericht. En ik heb me toen met groot plezier laten strikken om zitting te nemen in het bestuur!

Vanaf dat moment is mijn betrokkenheid toegenomen. Zo ben ik afgelopen zomer een tijdje in Armenië bezig geweest met onder andere een computerproject. De bijgevoegde foto is toen genomen. Bij de familie van de twee vrouwen die bij mij op de foto staan, heb ik in die tijd ook een week geleefd. En ik voelde me er helemaal thuis. Een van de mooie dingen van Armenië: de hartelijkheid van de mensen."

Vervolg op pagina 8

En nu?

"Plannen zijn er voldoende! Voor de korte termijn zijn we bezig om werk van een Armeense kunstenaar in kaartvorm te verkopen in Nederland. Dus ben je nog op zoek naar bijzondere kerstkaarten? Ik heb er in de aanbieding!

Voor de lange termijn lijkt het mij leuk om meer te gaan coachen. Veel Armeniërs zijn niet gewend zelf te doen, zelf actie te ondernemen. Van oudsher regelde de overheid alles en ik denk dat een proactieve opstelling de mensen zou helpen vooruit te komen. Ook kan het ze helpen als er vanuit een ander gezichtspunt met ze wordt meegedacht.

Daarnaast lijkt het me erg interessant om in het weeshuis waar wij al contact hebben een werk/leer-project op te zetten om de kinderen ook echt in de praktijk te leren hoe ze voor zichzelf kunnen zorgen.

Het wordt een uitdaging om deze plannen te realiseren, want we hebben te maken met een behoorlijk portie bureaucratie, maar we gaan ervoor!"

Meer informatie: www.alvantsarik.org

Karianne Duffhues

